

WTS Slovenija

Davčni znesek povračila prevoza na delo in z dela /

Registracija za DDV za tuja podjetja

Ministrstvo za finance z Uredbo o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja št. 114/2021 (v nadaljevanju uredba), z dnem 16.7.2021 uvaja bistvene spremembe pri povračilu stroškov prevoza na delo in iz njega.

Poleg tega je Vlada potrdila predlog novele Zakona o davku na dodano vrednost, ki predvideva poenostavitev izpolnjevanja davčnih obveznosti za davčne zavezance in administrativno razbremenitev tako davčnih zavezancev kot tudi davčnega organa.

POVRAČILO STROŠKOV IN DRUGIH DOHODKOV IZ DELOVNEGA RAZMERJA

V skladu s 130. členom Zakona o delovnih razmerjih (ZDR-1) je delodajalec dolžan delavcu povrniti stroške za prevoz za na delo, stroške prehrane ter stroškov, ki mu nastanejo pri opravljanju določenih del in nalog na službenem potovanju. Višino povračila delodajalec določi na podlagi Zakona o delovnih razmerjih in Kolektivne pogodbe dejavnosti ter internih aktov. Višina povračila, ki se ne všteva v davčno osnovo delodajalca, pa urejata Zakon o dohodnini (ZDoh-2) in Uredba o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja (Ur.l. RS, št. 114/21).

Uvedba minimalnega zneska povračila za prevoz s plačo za september 2021

Uredba uvaja, da se pri ugotavljanju zneska, ki se ne všteva v davčno osnovo, upošteva samo **kilometrini**. Cena javnega prevoza na delo in z dela je merilo za davčno priznavanje stroškov prevoza na delo in z dela le še pri obračunu plače za avgust 2021 v gospodarstvu.

Vrednostno povračilo v višini **0,18 EUR na kilometer**, ki se ne všteva v davčno osnovo, ostaja enako, uvaja pa se zgornja meja za neobdavčeno povračilo stroškov prevoza v višini 140 EUR. Velja za obračune plač za obdobje september 2021 in kasneje.

Zanimivo je vedeti, kako je ministrstvo za finance (MF) prišlo do višine 140 EUR. MF pojasnjuje, da je pri določitvi te meje upoštevan primer, ko delavec za prihod na delo potrebuje sledeče mesečne vozovnice:

1. za mestni prevoz v mestu prebivanja: 40 EUR,
2. za mestni prevoz v mestu opravljanja dela: 40 EUR in
3. za linijski promet v notranjem cestnem prometu: 60 EUR.

Stroški prevoza na delo se priznajo zgolj, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

1. Delavec mora biti vsaj en dan na mesec prisoten na delu in
2. Razdalja med običajnim prebivališčem delojemalca in mestom opravljanja dela mora znašati vsaj en polni kilometer.

Primer 1: Povračilo po kilometrini

Delodajalec ima v internem aktu določeno, da stroške prevoza na delo in z njega povrne po kilometrini in sicer v višini 0,18 EUR.

Varianta 1: *Delavec je od delovnega mesta oddaljen 10 km in je v opazovanem mesecu delal 20 dni. Delavcu glede na razdaljo in mesečno postavko pripada 72 EUR (10 km x 2 stani x 20 dni x 0,18 EUR).*

Varianta 2: *Delavec je od delovnega mesta oddaljen 25 km in je v opazovanem mesecu delal 20 dni. Delavcu glede na razdaljo in polno mesečno postavko pripada 180 EUR (25 km x 2 stani x 20 dni x 0,18 EUR).*

Uredba v 3. členu določa, da se povračilo stroškov za prevoz na delo in z njega ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja do velikosti 0,18 EUR za vsak polni kilometer razdalje med običajnim prebivališčem in delovnim mestom. Ali ima delavec možnost uporabe javnega prevoza ali ne, je za davčno obravnavo nepomembno.

Iz tega razloga, se povračilo v obeh variantah v znesku 72 oz. 180 EUR ne všteva v davčno osnovo.

Primer 2: Povračilo po vozovnici javnega prevoznega sredstva

Delodajalec ima v internem aktu določeno, da delavcem strošek prevoza na delo in z njega povrne v velikosti mesečne vozovnice najcenejšega javnega prevoznega sredstva.

Varianta 1: povračilo stroškov znaša 60 EUR. Razdalja med običajnim prebivališčem in delovnim mestom znaša 10 km, 20 delovnih dni.

Varianta 2: povračilo stroškov znaša 160 EUR. Razdalja med običajnim prebivališčem in delovnim mestom znaša 20 km, 20 delovnih dni.

Delodajalec še naprej lahko strošek prevoza na delo in z njega povrne na podlagi najcenejše vozovnice javnega prevoznega sredstva.

Zaradi spremembe Uredbe, pa mora s septembrom 2021 izračunati, kolikšna je največja višina neobdavčenega povračila stroška prevoza na delo in z njega po kilometrini.

Varianta 1:

Povračilo po kilometrini: 72 EUR (10km x 2 smeri x 20 km x 0,18)

Ker je povračilo po mesečni vozovnici nižje kot po kilometrini, se celotnih 60 EUR ne všteta v davčno osnovo.

Varianta 2:

Povračilo po kilometrini: 144 EUR (20 km x 2 smeri x 20 dni x 0,18)

Ker je povračilo po mesečni vozovnici višje kot po kilometrini, se 144 EUR ne všteta v davčno osnovo, medtem ko se razlika v višini 16 EUR (160-144) všteta v davčno osnovo dohodka iz zaposlitve.

Če je povračilo stroškov na podlagi kilometrine manjše od povračila stroškov po vozovnici najcenejšega javnega sredstva ter oba zneska ne presemeta 140 EUR, se v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja ne všteta povračilo stroškov prevoza na delo in z njega v višini 140 EUR mesečno

Primer 3: povračilo stroška po kilometrini je manjše kot po vozovnici javnega sredstva in oba zneska ne presemeta 140 EUR. Delodajalec ima v internem aktu določeno, da delavcem strošek prevoza na delo in z njega povrne v velikosti mesečne vozovnice najcenejšega javnega prevoznega sredstva.

Povračilo stroška prevoza na delo in z njega z javnim prevoznim sredstvom znaša 100 EUR, povračilo po kilometrini pa 80 EUR.

Delavec lahko dobi povrnjeno neobdavčen znesek 100 EUR, kar ustreza karti za javni prevoz.

Primer 4: povračilo stroška po kilometrini je manjše kot po vozovnici javnega sredstva, ki presega 140 EUR. Delodajalec ima v internem aktu določeno, da delavcem strošek prevoza na delo in z njega povrne v velikosti mesečne vozovnice najcenejšega javnega prevoznega sredstva.

Povračilo stroška prevoza na delo in z njega z javnim prevoznim sredstvom znaša 150 EUR, povračilo po kilometrini pa 100 EUR.

Ker je povračilo po mesečni vozovnici večje od 140 EUR, se v davčno osnovo ne všteta samo znesek v višini 140 EUR. Razlika v višini 10 EUR (150 – 140) se všteta v davčno osnovo dohodka iz zaposlitve.

Znesek 140 EUR je določen na mesečni ravni, ne glede na število dni prisotnosti na delu. V kolikor delavec izpolnjuje oba pogoja, torej prisotnost na delu vsaj en dan na mesec in razdalja med običajnim prebivališčem delojemalca in mestom opravljanja dela znaša vsaj en polni kilometer, se povračilo v višini 140 EUR ne všteta v davčno osnovo. Delodajalec pa lahko delavcu strošek prevoza na delo in z njega povrne glede na dejansko prisotnost na delu.

Posebne oblike dela:

- Deljen delovni čas: Kljub temu, da iz delovnopravnega vidika delavcu pripada dvakratno povračilo stroška za prevoz na delo in iz njega, se drugo povračilo ne všteta v davčno osnovo samo, če je celotno povračilo izračunano na podlagi kilometrine manjše od 140 EUR. Če je povračilo večje, se presežek všteta v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.
- Delo na terenu: pot od doma do sedeža delodajalca oz. do kraja, ki je določen v pogodbi o zaposlitvi kot kraj dela se upošteva kot pot na delo. Vse ostale vožnje pa predstavljajo službeno pot.
- Zaposlitev pri več delodajalcih: v tem primeru se mora delavec sporazumeti z delodajalci o delovnem času in to tudi zapisati v delovni pogodbi kot obvezno sestavino.

Novosti se bodo prvič upoštevala pri **obračunu plač za september 2021**, praviloma z izplačili v oktobru 2021.

Plačila vajencem za obvezno praktično delo

Med drugim se spreminja tudi obravnava **plačila vajencem za obvezno praktično delo** in sicer se ti dohodki ne všteta v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja glede na letnik šolanja do velikosti, ki jih kot minimalno velikost določa zakon, ki ureja vajeništvo.

Ta sprememba pa se bo začela uporabljati z dnem objave usklajenih zneskov minimalnih velikosti vajeniške nagrade v skladu z zakonom, ki ureja vajeništvo. Do takrat se uporablja doslej veljavna uredba.

Nespremenjene določbe Uredbe

Najpomembnejše določbe, ki so tudi po Uredbi, ki je v veljavo stopila 16.7.2021, ostale nespremenjene so:

1. Povračilo stroškov prevoza na delo se v primeru, ko ima delavec pravico do uporabe službenega vozila za zasebne namene in mu delodajalec za tako uporabo službenega vozila zagotovi tudi gorivo, všteta v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.
2. Delavcu, ki dosega dohodke iz delovnega razmerja v tujini, prav tako pripada povračilo stroškov na delo v višini 0,18 EUR za vsak polni kilometer razdalje med običajnim prebivališčem in mestom opravljanja dela za vsak dan prisotnosti na delu, če je mesto opravljanja dela oddaljeno vsaj en kilometer od delavčevega prebivališča.

Spremembe DDV s 01.01.2022?

Vlada je 18.8.2021 potrdila predlog novele Zakona o davku na dodano vrednost, ki med drugim predvideva naslednje:

1. Uveljavljanje **odbitka DDV tudi za osebna motorna vozila**, ki nimajo izpustov ogljikovega dioksida, torej električna vozila,
2. Registracija za namene DDV davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji, ni več potrebna v določenih primerih,
3. Davčnim zavezancem ne bo več potrebno predložiti **seznama prejetih in izdanih računov** ob prvi predložitvi obračuna davka na dodano vrednost,
4. Ukinja se prag za obvezen **vstop kmetov** v sistem davka na dodano vrednost in
5. **Račun v papirnati obliki** se bo izročil kupcu le na njegovo zahtevo in ne več obvezno.

Pravica do odbitka DDV za električna osebna vozila

Pogoji za odbitek DDV za električna osebna vozila so sledeči:

- vozilo je namenjeno za opravljanje dejavnosti davčnega zavezanca,
- motorno vozilo je brez izpusta ogljikovega dioksida in
- vrednost motornega vozila z vključenim obračunanim DDV in drugimi dajatvami ne presega 80.000 EUR.

Nadalje lahko davčni zavezanec uveljavlja pravico do odbitka vstopnega DDV pri nabavi goriv, maziv, nadomestnih delov ter storitev vezanih na ta motorna vozila, če so te nabave v zvezi vozili, ki izpolnjujejo zgornje pogoje.

Opravljanje dejavnosti pomeni, da tudi vozila vodilnih oseb v podjetju (t.i. službeni avtomobili za zasebne namene) ustrezajo temu pogoju.

Ukinitev obvezne identifikacije za namene DDV davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in opravlja dobave blaga in storitev v Sloveniji, se mora identificirati za namene DDV v Sloveniji.

Novela Zakona o davku na dodano vrednost razbremenjuje tuje davčne zavezance tako, da se kot plačnika DDV določi prejemnika dobav in storitev, registriranega za namene DDV v Sloveniji. To pomeni, da se davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji ni treba identificirati za namene DDV v Sloveniji in ima še vedno pravico do odbitka vstopnega DDV, ki mu je bil zaračunan v Sloveniji.

Poenostavitev se ne uporabi v primeru, kadar davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji dobavo blaga ali storitev opravi:

- osebi, ki ni davčni zavezanec za DDV namene, kot je npr. mali davčni zavezanec ali končni kupec,
- davčnemu zavezancu z identifikacijsko številko za DDV v Sloveniji, ki na podlagi posebnih ureditev po ZDDV-1, kot npr. ID št. za DDV zgolj za namene dobave/prejema storitev v EU.

Ukinitev računov v fizični obliki

Potrošnik bo prejel račun v papirnati obliki samo na njegovo zahtevo. Cilj, ki ga predlog novele zakona zastopa je administrativna razbremenitev tako davčnih zavezancev kot tudi davčnega organa ter podpora pri upoštevanju okoljevarstvenih vidikov. Izdaja računa potrošniku tako ne bo več obveznost prodajalca.

Predložitev izdanih in prejetih računov ni več potrebna pri prvem obračunu DDV-O

Ukinja se obveznost davčnih zavezancev, ki prvič predlagajo obračun DDV, da prvemu obračunu DDV-O predložijo seznam prejetih in izdanih računov, ki so podlaga za sestavo obračuna DDV-O.

Veljavnost sprememb DDV

Zakon o spremembah ZDDV-1 je še v obliki predloga, tako, da pričakujemo, da se bo začel uporabljati od 01.01.2022.

Za dodatne informacije, se prosimo obrnite na naše svetovalce.

Mateja Babič, LL.M.

+386 40 509 499
office@wts-tax.si

WTS TAX d.o.o.
Žanova ulica 3
SI – 4000 Kranj
Slovenija